

Familie VAN KEMPEN – BOUWENS

Den hof van onze pa

Kees van Kempen, Mari van Kempen

Herinneringen aan den hof van vader in de tijd dat ons gezin woonde op het adres Kreitemolenstraat 93

Een hof van 100 meter lang en 30 meter breed

Vroeger, tot ver in de zestiger jaren, was het gangbaar dat de mensen uit de arbeidersklasse en de boerenstand zelf zorgden voor het voedsel voor de mens en het voer voor de dieren. In Udenhout beschikten de mensen over een flinke hof. Die van ons was wel honderd meter lang en zo'n dertig meter breed. Daar omheen stond een beukenheg. Elk jaar moest er minimaal zo'n kleine 250 meter heg geknipt worden en wel handmatig met de heggenschaar. Den hof werd hoofdzakelijk door onze pa bewerkt, later geholpen door de oudere jongens. Het plukken van de groenten zoals boontjes en erwtes was meer het werk van moeder en de kinderen.

Eerst de mesthoop, daarachter den blèèk

Onze hof werd in de lengte in tweeën gedeeld door den *hofpad*, waarlangs enkele waspalen stonden, waaraan onze pa een wasdraad gespannen had. Bij het begin van de pad hing een poortje. Als je daar doorheen ging lag meteen rechts de mesthoop, opgebouwd uit mest van de varkens, kippen en konijnen en met groente-afval, wat niet door de dieren gegeten werd, zoals het blad van de rabarber, maar er mochten geen koolstronken, rode kool of onkruid op. Vlak achter de mesthoop lag *den blèèk*, een graslandje met fruitbomen erop, zoals een vroege zeer zure moesappel, een goudreinet, een zoet appeltje, een rode meikers en een witte vleeskers. Een gedeelte van het graslandje moest wekelijks met de zeis kort gemaaid worden omdat ons moeder daar de witte was op liet bleken. Het gras werd gebruikt als voer voor de konijnen.

Aan de linkerkant van den hofpad lag de kippenren met daarin fruitbomen, zoals de sterappel, de goudreinet en pruimenbomen en ook struiken, zoals de zwarte bessen. Grenzend aan de kippenren lag een strook van zo'n vijftwintig meter lang en anderhalve meter breed, die gebruikt werd voor het zacht fruit en als bloementuin. Er stonden *knoezels*, rode en witte bessen en een perzikenboom. Het was de trots van onze pa. Hij had die zelf geënt. De vrucht was een mooie grote perzik, die voorzichtig geplukt en vervoerd moest worden. Ons moeder bracht de opbrengst soms met een *krommenèèrm* naar mensen in Tilburg. In 1957 ging het goed mis. Op een zondagmiddag kwam er een Tilburgs gezin op bezoek en die jongens plukten de kleine nog onrijpe vruchten grotendeels af, haptten in een nog groene perzik en gooiden die weg. Die familie was daarna niet meer zo welkom.

De bloementuin

Terug naar de bloementuin. Daarin stonden onder andere *Knillisrozen* (pioenrozen), dahlia's, *snoffels* (anjers), *lievermènekkes* en *lieve-vrouwe-hartjes*. Het tuintje was het domein van tante Jenna, een inwonende zus van ons moeder. Of Goede Vrijdag nou vroeg of laat in het jaar viel, elk jaar gingen op die vrijdag de dahliaknollen de grond in. En als we dan in de augustusvakantie bij de zusters van St.-Felix het lof moesten dienen, kregen we een flinke bos dahlia's mee, met als gevolg dat tijdens het lof de oorwurmen nog uit je mouw kwamen kruipen. In dit fruit- en bloementuintje stond één vreemdganger, de selderieplantjes. Je kon ze oneindig knippen en ze groeiden vanzelf weer aan. Vrijwel dagelijks tijdens het warm eten tussen de middag, kwam een kind van overbuurman met een stuiver in de hand wat selderie halen.

De moestuin

Achter *den blèèk* en het bloementuintje begon de eigenlijke hof. In januari kwam de zadengids van de firma Turkenburg binnen. Jos Dekkers uit het Boerenverdriet was daar agent van. De gids werd goed doorgebladerd. Daarna overlegden onze ouders samen en werd de bestelling weggebracht. Enkele weken later bezorgde Jos Dekkers het bestelde zaaigoed. Vervolgens werd het gesorteerd op de volgorde van wanneer het gezaaid moest worden. De pootaardappelen betrok onze pa van de *Potercombinatie* van den Boerenbond. Hij kocht vroege aardappelen, meestal *Eersteling* (wit) of *Doré* (rood), en late aardappelen, zoals bijvoorbeeld de *Eigenheimer*. Veel mensen lieten zaden eerst kiemen (ook wel *voortrekken* genoemd). Onze pa deed dat alleen met de aardappelen.

Als de vorst uit de grond was, zo rond maart, kon het echte werk beginnen. Eerst moest er een globale indeling gemaakt worden van wat waar zou komen, want bijvoorbeeld de aardappelen moesten steeds op een andere plaats gezet worden om aardappelziekten te voorkomen (een bekende aardappelziekte was *Phytophthora*). Als ik me goed herinner moest bij het gemeentehuis gemeld worden waar de aardappelen gezet werden en het kon worden gecontroleerd. Na de winter werden de resten van de wintergroenten, zoals de boerenkoolstronken opgeruimd en de voederkuil werd leeg gemaakt. Daarna kon het mesten beginnen. Daarvoor werd de put onder de buiten-wc en de gierput van de varkenskooi leeggereden. De gier werd met een strontschepper in een ijzeren tonneke geschept en dat werd op de kruiwagen achter op den hof gereden, want daar stond de rabarber, groot liefhebber van mest. Op het tonneke werd een juten zak gelegd om kwanselen te voorkomen, anders had je als je achter kwam niks meer over. Daarna werd de mesthoop op den hof gereden, de oude mest eerst. De stalmest werd gebroken en dan kon het spitten beginnen. De oudste jongens moesten de voor afzetten. Dat was zwaar werk, de hele tijd krom staan en dan heel vaak nog *paonen* (graswortels, kweekgras) rapen en engerlingen (larve van de meikever) zoeken. Die werden in de kippenren gegooid. Het *spaoien* (spitten) deed onze pa altijd zelf, het moest immers vlak liggen en erg netjes gebeuren; hij hield van een keurige hof. Soms moesten de jongere kinderen *paonen* mee rapen, onder het motto: jong geleerd is oud gedaan. Den hof hoefde niet in één keer om, als hij maar vast vooruit kon als de vroege groenten de grond in moesten. Toch deed onze pa niet lang over dat enorme karwei. Ik herinner me nog goed dat hij 's morgens tegen half acht al met zijn schop op zijn schouder uit den hof kwam, snel wat at om dan weer om acht uur op den Boerenbond te zijn. In latere jaren of als het eraan zat, werd den hof in één keer omgeploegd door Marinus Verhoeven, de zoon van de huisbaas. Met een houten hark werden de grove kluiten fijngemaakt, zodat er gezaaid kon worden.

Eerst werd er *erwtrijs* (op z'n Udenhouts: *erwtrijst*) gezet. Dat waren takkenbossen (*musterd*) die vader in de winter in de bossen van Harrie van Iersel achter het kapelleke (Baronsvelden) gekapt had. Tegelijkertijd zocht hij van jonge elzenstammetjes zijn bonenstaken bij elkaar. Tegen de *erwtrijst* zaaide hij de erwtjes (peultjes). In de paadjes tussen de rijen zaaide hij *keeltjes* (raapstelen) en spinazie (soms wel drie keer opnieuw). Ook vroeg in het seizoen (maart) moesten de *grote bonnen* (tuinbonen) gezet worden, naar de spreuk: "Wie vroeg tuinbonen wil eten moet maart niet vergeten". Op *bedjes* (zaaibed) zaaide hij sla, worteltjes, radijsjes. De sla werd later uitgeplant om tot kropsla door te groeien. Rond half mei werden met afgaande maan de boontjes gezet. De gele boterboontjes waren favoriet, maar hij zette natuurlijk ook groene spercieboontjes, beide als lage struikjes. Alleen de snijbonen werden aan de staak gezet. De vroege en late aardappelen namen ook een behoorlijk gedeelte van de grond in beslag. Het aardappelland werd overigens niet omgespit, maar slechts wat lichtjes omgewoeld. Daarna maakte hij met zijn schop gaatjes, waar dan door één van de kinderen voorzichtig de pootaardappel gelegd werd met het *schot* (kiem) naar boven. Met de grond uit de volgende rij gaatjes gooide hij de eerste dicht.

De vroege aardappelen hoefden niet geschild te worden, ze werden in een grote teil met water gedaan en met een borstel of klomp werd het dunne velletje eraf gewreven. Ze werden meestal gegeten met de eerste peultjes of boterboontjes. De kleine aardappeltjes noemden wij *kuusaardappeltjes*. Ze werden gekookt in een weckketel en dienden als varkensvoer. Overigens waren wij als kinderen er ook gek op. De late aardappelen werden vóór de Udenhoutse kermis (eind augustus) gerooid. De kinderen verdienden daarmee hun kermisgeld, dat wil zeggen: het geld ging eerst in de portemonnee van ons moeder en daarvan vierden we samen kermis.

Ongedierte

Overigens bezorgde de aardappelteelt onze pa veel hoofdbrekens en dat kwam vooral door de coloradokever, die overgekomen was uit Amerika. Die geelbruine beestjes beschouwde hij als zijn grootste vijand en zodoende mochten wij gewoon tussen de aardappelplanten lopen om de kevers van het loof te halen en kapot te trappen. Een andere gast, de mol, was ook niet welkom in den hof. Naast het zetten van mollenklemmen ging hij tussen de middag met zijn *schop* den hof in. *Hij schoot zijn klompen uit*, ging op zijn sokken bij een buitende mol staan, en met een snelle steek wist hij de mol te raken en uit de grond te wippen.

Later zette hij minder aardappelen en kocht hij in de winter een aantal mud bij een boer uit het dorp. Zodoende bleef er een flink stuk grond over en daar zette hij witte bonen op. Die liet hij drogen en in de nazomer werden die *gedorsen* met de dorsvlegel. Wij moesten de boontjes uitzoeken, de slechte ertussenuit halen en de beste gingen naar Piet van Kuijk, de kruidenier die tegenover ons woonde. Daar werden ze los verkocht. Hoogstwaarschijnlijk werd een en ander verrekend met de door ons moeder gehaalde levensmiddelen.

Wintergroenten

Op enig moment moesten ook de wintergroenten geplant worden. Hij kocht de plantjes bij iemand uit het dorp. Het ging hoofdzakelijk om koolsoorten: rode-, witte- en savoyekool en natuurlijk ook boerenkool en Brusselse spruitjes. De witte kool aten we soms rauw, maar het grootste gedeelte werd met een speciaal koolmes fijngesneden, ging de Keulse pot in met veel zout, afgesloten met een theedoek en een wit bord met een flinke steen erop en als er niks misging aten we 's winters heerlijke zuurkool. Savoyekool aten we meestal als stamp. Veel wintergroenten werden ook ingekuuld om ze te beschermen tegen de vorst. Op het aardappelland werden de verschillende groenten bij elkaar gelegd, zoals: winterpeeeën, knolraap, rode kool en aardappelen. Op de hoop ging eerst strooi, daarna groef hij om de hoop een greppel en met de zo verkregen grond werd de kuil bedekt. En zo kwamen Janus en zijn kinderen door de winter.

Grintenbaanden

Aan het einde van de lange hof stonden over de hele breedte *grintenbaanden* (wilgentenen). Die werden elk jaar bij de grond afgeknipt en geleverd aan Sjef Lommers die blind was. Hij vlocht er allerlei soorten manden van. De tegenprestatie zal ongetwijfeld een aardappelmand of een *schèlbènneneke* zijn geweest.

Aan het einde van den hofpad was een opening in de beukenheg, waardoor je zo de akkers in kon lopen. Nu is daar woonwijk de Achthoeven gebouwd.

Veel van onze huidige groenten waren toen niet bekend, of onze pa zette ze niet, zoals krotten (rode bietjes), tomaten en bloemkool. Of ze vergden teveel extra zorg om ze goed te laten groeien en rijpen of pa Van Kempen lustte ze zelf niet.

De familienaam Van Kempen

De familienaam Van Kempen kwam volgens het Meertens Instituut in 2007 4670 keer voor, keurig verspreid over het hele land. Velen van hen zullen evenals Thomas a Kempis hun achternaam danken aan het Duitse stadje Kempen, anderen aan de streek De Kempen in

Nederlands en Belgisch Brabant en Limburg, een enkeling wellicht aan een verbastering van de stad Kampen.

De in dit hoofdstuk beschreven familie Van Kempen is qua omvang klein en vindt haar roots in Boxtel, in het buurtschap de Roond nabij heidegebied De Kampina, vroeger genoemd de gemeynte van Kempen. In 1640 werd voorvader Henrick Jan Henricx schepen van Boxtel. Op dat moment zat er in de schepenbank nog een Henrick Jan Henricx meer. Vandaar dat onze voorvader zich ging vernoemen naar de plaats waar hij woonde, aan de rand van de gemeynte van Kempen. Zo werd het in 1640 Henrick Jan Henricx a Kempen. Zijn enige broer en buurman Adriaen Jan Henricx nam enkele jaren later dezelfde achternaam aan.

De schrijfwijze A Kempen komt later ook aaneengeschreven voor als Akempen, maar met de volgende generaties werd steeds vaker Van Kempen gebruikt. In 1840 komt voor het laatst de schrijfwijze Akempen voor.

We praten hier over het Boxtelse geslacht Van Kempen.

Bij de volkstelling van 1947 woonden er in Brabant 668 personen met de familienaam Van Kempen, waarvan 47 in Udenhout.

De stamhuizen

Ten Bloemendale op de Roond in Boxtel

De familiegeschiedenis gaat terug naar de 14^e eeuw als in een schepenakte van 31 maart 1395 de dan al overleden Laureyns van Engelen wordt genoemd. Uit de context mag worden opgemaakt dat hij zich in Boxtel heeft gevestigd, dan wel als boer om een stuk grond aan de rand van de gemeynt in ontginning te brengen dan wel door een huwelijk in een Boxtelse familie. Hoe het zij, nagenoeg de complete buurtschap de Roond was zijn grondgebied en dat van vele generaties nakomelingen.

Het was een grote hoeve aan de gemeynte van Kempen, het huidige natuurgebied De Kampina, die 500 jaar van generatie op generatie werd vererfd en geleidelijk aan wat versnipperde door erfdeling over meerdere kinderen. Als grote hoeve-eigenaar hadden zij zo hun plichten aan de gemeenschap en zien we de voorvaderen regelmatig terug als borgemeesters, zettters en schepenen van Boxtel.

Van een enkele boerderij op de Roond weten we dat deze een naam droeg: Ten Bloemendale.

Vijf eeuwen lang kende de familie mannelijke erfgenamen en vererving in de rechte lijn. Het ging een keer bijna niet goed. In 1710 was voorvader Hendrik van Kempen op 54-jarige leeftijd nog altijd vrijgezel, maar in 1710 is hij dan toch gevallen voor de schone Helena, Heylke van de Laerschot, zijn 21 jaar jongere huishoudster met wie hij op 14 september 1710 trouwt. Zes maanden later, op 19 maart 1711, wordt de stamhouder geboren: Jan Hendrik van Kempen.

Anno 2020 wordt er flink gebouwd op de oude hoeve in de Roond te Boxtel, aan de rand van de Kampina. Er ontstaat een kleine woonwijk, bestaande uit woonboerderijen. De naam van het nieuwe wijkje is "Landgoed Bloemendael".

De Gasthuishoeve in Biezenmortel

Op 14 juni 1886 komen Adrianus van Kempen en Anna Maria Vorstenbosch met hun gezin naar Biezenmortel en huren er de Oostelijke Gasthuishoeve, thans deel van Huize Assisië. Er wordt een huurovereenkomst gesloten voor een periode van tien jaar. Enkele passages uit de huurovereenkomst:

Den WelEdelen heer Petrus Franciscus van Beugen, Officier der Orde van Verdiensten, grondeigenaar, wonende te 's-Hertogenbosch, verklaart bij ondertekening dezès verhuurd te hebben aan Adrianus van Kempen, landbouwer, wonende te Haaren, welke bij mede-ondertekening dezès verklaart gehuurd te hebben en dien ten gevolge in huur accepteert: Ene bouwhoeve, genaamd de Oostelijke Gasthuishoeve, bestaande in ene landbouwerswoning met stal, schop, schuur, erf, tuin, boomgaard, wei, bouwland en heide, gelegen te Udenhout, ter plaatse genaamd het Hoogeinde, groot tezamen ongeveer achttien hectare (bunders). De huurder verklaart de localiteit van de bouwhoeve genoegzaam te kennen en daarvan geen meerdere omschrijving te begeren.

Bepalingen en voorwaarden:

Artikel 1

De verhuur en huur is geschied voor de tijd van tien eerstkomende en achtereenvolgende jaren, voor tuin en weiland ingaande maart 1887, voor de woning en verdere gebouwen ingaande mei 1887 en het bouwland na de oogst stoppelbloot.

Artikel 2

De huurder zal een huurprijs moeten betalen van eenhonderdtweeënzestig gulden en vijftig cent per half jaar ingaande op 1 november 1887. Daarnaast zal de huurder elke eerste maart ingaande 1888 duizend kilogram goed geschud nieuw stro leveren en verder de helft van het fruit van de vruchtbomen, af te leveren ten huize van de verhuurder.

Artikel 3

Alle bomen en ander houtgewas zijn niet in de verhuur inbegrepen.

Artikel 4

De huurder moet gedogen dat de buurman van de Westelijke Gasthuishoeve gebruik maakt van het gezamenlijke bakhuis.

Artikel 9

De huurder zal zoveel hoornvee en paarden mogen hebben als hij voor zijn bedrijf nodig acht, doch nooit minder dan zestien stuks rundvee en een paard.

Artikel 14

Wijders verklaren de mede-ondertekenaren, Petrus van Kempen rentenier te Boxtel (vader van Adrianus) en Antonius van Kempen landbouwer te Boxtel (broer van Adrianus), zich borgen te stellen.

Bij hun komst naar Biezenmortel hadden Adrianus en Anna Maria tien kinderen, waarvan de oudsten al 15, 16 en 17 jaar waren en konden helpen op de grote boerderij. In Biezenmortel werd op 26 november 1887 nog een elfde kind geboren, Adrianus.

Het Moleneind in Loon op Zand

Na de geboorte van Adrianus werd moeder Anna Maria Vorstenbosch ziek, ernstig ziek. Ze had vermoedelijk baarmoederhalskanker.

Adrianus, Anna Maria en de kinderen verlaten de grote Gasthuishoeve en nemen hun intrek in een veel kleinere boerderij aan het Moleneind C 68 in Loon op Zand. De verhuizing vindt plaats op 22 mei 1890. Twee maanden later al, op 19 juli 1890, overlijdt moeder Anna Maria Vorstenbosch. Ze weigerde een verre behandeling in een ziekenhuis in Amsterdam en zei: "Ik wil in mijn eigen huis sterven". Vader blijft met een groot gezin achter, al zullen de oudste zonen en dochters inmiddels elders werken als knecht en meid.

In 1896 brandt de boerderij af. Adrianus is niet verzekerd. Hij weigert hulp van de plaatselijke Vincentiusvereniging en vindt eerst tijdelijk onderdak in een klein huisje bij de oude molen van het Moleneind (vlakbij de Houtsestraat) en later aan de Hogesteeweg in het centrum van Loon op Zand.

De Molenstraat in Udenhout

Op 30 april 1897 verhuist het gezin naar de Loonse Molenstraat in Udenhout, wijk A nummer 108. Het huis staat nagenoeg recht tegenover de weg het Moleneind, waar het gezin eerder woonde.

Adrianus overlijdt op 15 april 1904, 68 jaar oud. De oudste kinderen zijn dan al het huis uit. De jongste van het gezin wordt later dat jaar 17 jaar en was ongetwijfeld net als de andere jongens werkzaam als knecht bij een boer. Adrianus moest nog meemaken dat zijn oudste dochter Antonia, geboren op 6 december 1872 te Haaren en op 20 mei 1895 getrouwd met de Loon op Zandse schoenmaker Willem Vermeer, op 14 januari 1904 op 31-jarige leeftijd overleed, drie kleine kinderen achterlatend.

Vijf weken na het overlijden van Adrianus, op 17 mei 1904, trouwt de tweede zoon, Piet, met Arnolda Bouwens. Zij blijven aanvankelijk in het ouderlijke boerderijtje wonen.

Broer Kees treedt in september 1904 in bij de broeders Penitenten, jongste zus Marie treedt in bij de zusters Penitenten Recollectinnen te Oirschot, waar zij op 11 juni 1908 wordt geprofest en waar zij op 19 september 1912 op 27-jarige leeftijd overlijdt.

De jongens Marinus, Piet, Willem, Frans, Toon, Jan en Adriaan kregen allemaal een gezin. Nagenoeg alle Van Kempens in Udenhout en Biezenmortel zijn nazaten van Marinus, Piet of Willem.

Familieverhalen

Familiegeschiedenis

In 1987 is in twee delen de familiegeschiedenis van het Boxtelse geslacht Van Kempen gepubliceerd, deel A "Onder de hertog, 1350-1650" en deel B "Onder de Republiek, 1650-1800". Het onderzoek is gedaan door Ad van Kempen uit Bunnik, oudste zoon van Janus van Kempen, de jongste zoon van Adrianus van Kempen en Anna Maria Vorstenbosch. Na zijn overlijden hebben zijn broers en zussen een derde deel uitgebracht, met daarin een opsomming van de familie sinds 1850.

Kleine rol in Don Camillo en Peppone

In de tijd dat Broeder Gabriël (Kees) van Kempen overste was van Huize Assisië, heeft hij een kleine rol gespeeld toen pastoor Van Eijl en burgemeester Van Heeswijk leefden als Don Camillo en Peppone. Op 12 september 1920 vierde op Huize Assisië broeder Fidelis zijn gouden feest. Broeder Gabriël had pastoor Van Eijl gevraagd of zijn patronaatsfanfare het feest kon opluisteren. De pastoor gaf zijn medewerking onder de voorwaarde dat de burgerlijke fanfare, geleid door burgemeester Van Heeswijk en dokter Lobach, niet zou optreden. In het dagboek van de pastoor staat daarop het volgende genoteerd: *Doch broeder overste, geïntimideerd door de burgemeester, bestelde heimelijk en verraderlijk de burgerlijke fanfare 's avonds tegen 7 uur. Onze fanfare bleef thuis en werd daar getrakteerd. Ik neem nimmer meer invitatie van Huize Assisië aan.* De boosheid van de pastoor zal wel, zoals altijd, van tijdelijke aard zijn geweest. Want pastoor, burgemeester en broeder overste vormden ook gedrieën het bestuur van de actie 'Liefdewerk oud papier'.

De stamreeks

- I. Laureijns van Engelen (14^e eeuw)
- II. Hubrecht Laureijnsz van Engelen (Boxtel) x Agnes Aerts van den Orsse
- III. Elyas Huben Laureynsz. (Boxtel) x Margriet
- IV. Willem Elyas Huben (Boxtel) x Kathelijns Jans van der Braken
- V. Jan Willem Elyasz (Boxtel, ca. 1485) x Catherijn Jan Jan Hermans
- VI. Henrick Jan Willems (Boxtel) x Meeusken Govaerts Uden
- VII. Jan Henrick Jans (Boxtel) x Aleyt Ariën Aerts
- VIII. Henrick Jans a Kempen (Boxtel, circa 1588) x Margriet Jans van de Zande
- IX. Jan Hendricx a Kempen (Boxtel) x Jenneken Jan Jans Mathijssen

- X. Hendrick Jans a Kempen (Boxtel, 1656) x Heilke van de Laerschot
- XI. Jan Hendriks a Kempen (Boxtel, 1711) x Barbel Peters van Elderen
- XII. Leendert van Kempen (Boxtel, 1740) x Marie van Hal
- XIII. Arnoldus van Kempen (Esch, 1778) x Anna Bekkers
- XIV. Petrus van Kempen (Vught, 1807) x Antonia van den Berck
- XV. Adrianus van Kempen (Boxtel, 1836) x Anna Maria Vorstenbosch

Het gezin van Adrianus van Kempen en Anna Maria Vorstenbosch, met vermelding van de kleinkinderen in geval van een directe relatie met Udenhout.

	Naam	Geboren	Huwelijk	Overleden
1	Marinus (Marinus) Kinderen: 1. Marie 2. Therus 3. Joaneke 4. Janus 5. Toontje	1 april 1871 Boxtel	Gerdina van Beers	29 december 1963 Loon op Zand
2	Antonia (Tonia) Kinderen: 3	6 december 1872 Haaren	Willem Vermeer	24 januari 1904 Loon op Zand
3	Petrus (Piet) Kinderen 1. Marie 2. Kee (Cor) 3. Janus 4. Jan	14 oktober 1874 Haaren	Arnolda Bouwens	29 augustus 1960 Berkel
4	Petrus Wilhelmus (Willem) Kinderen: 1. Marie 2. Anna 3. Janus 4. Giel 5. Toon 6. Kees 7. Jan 8. Cisca	11 november 1875 Haaren	Trien van Antwerpen	7 december 1957 Tilburg
5	Adriaan Cornelis (Kees)	11 november 1876 Haaren	Broeder Penitent	28 mei 1949 Apeldoorn
6	Johannes Franciscus (Frans) Kinderen: 1	6 mei 1878 Haaren	1. Jans van der Velden 2. Jana Coomans	16 december 1968 Breda
7	Antonius (Toon) Kinderen: 1	6 april 1879 Haaren (Balsvoort)	1. Mien van Iersel 2. Bet van den Bersselaar	10 februari 1963 Oisterwijk
8	Gijsbert Johannes van Kempen (Jan) Kinderen: 10	21 april 1881 Haaren	Jans van Tilborg	21 september 1862 Waalwijk
9	Petronella (Nel)	16 juni 1882 Haaren	Dorus van Gerven	11 maart 1968 Oirschot

	Kinderen: 6			
10	Adrianus	26 februari 1884 Haaren		14 maart 1884 Haaren
11	Maria Catharina (Marie)	6 september 1885 Haaren	Zuster Penitenten Recollectinen	19 september 1912 Oirschot
12	Adrianus (Janus of Jos) Kinderen: 7	26 november 1887 Udenhout	Dien van der Velden	27 april 1975 Harmelen

Het gezin van Petrus van Kempen en Arnolda Bouwens

	Naam	Geboren	Huwelijk	Overleden
1	Anna Maria (Marie)	24 mei 1905 Udenhout	Marinus van Kasteren	29 februari 1972 Udenhout
2	Cornelia Adriana (Kee of Cor)	31 oktober 1906 Udenhout	Kees van Asten	2 mei 1997 Udenhout
3	Adrianus (Jaones)	7 januari 1909 Udenhout	Martina van Zon	17 december 1992 Tilburg
4	Johannes Adrianus (Jan)	9 december 1912 Udenhout	Wies Ijpelaar	15 december 1984 Oostelbeers

Familieid

Broeder Gabriël (Kees) van Kempen (1876-1949), broeder Penitent

Kees van Kempen is geboren op 11 november 1876 in Haaren, maar van zijn 10^e tot zijn 16^e jaar is Kees getogen in Biezenmortel. Op 29 september 1904, hij was toen al 27, ging hij naar het klooster, naar de Broeders Penitenten te Boekel. Er wordt verteld, dat hij verkering had en dat zijn vriendin hem wegbracht naar Boekel. "Hij wilde de lijdende mens dienen". De Broeders Penitenten waren inmiddels in Biezenmortel begonnen met een huis voor geestelijke gezondheidszorg, Huize Assisië, op de grond van de Gasthuishoeve, waar Kees als jongen zes jaar had gewoond. Hij werd als novice gekleed op 1 oktober 1905, deed de tijdelijke professie op 14 april 1907 en de eeuwige geloften op 14 april 1909. Broeder Gabriël kwam ook op Huize Assisië werken. Hij werd in 1919 overste tot hij in 1925 werd geroepen om algemeen overste van de Congregatie van de broeders Penitenten te worden, een taak die hij zes jaren heeft vervuld. In 1937 werd hij voor een tweede keer, nu voor twee jaar, overste van Huize Assisië. Voor zijn bestuurlijke verdiensten ontving broeder Gabriël in 1927 een koninklijke onderscheiding. Hij werd ridder in de Orde van Oranje-Nassau. Volgens zijn bidprentje was broeder Gabriël "een mens van nauwgezette plichtsvulling, eenvoud en goedheid, wat hem geschikt maakte om zijn medebroeders jarenlang als overste te leiden en te steunen". Broeder Gabriël overleed op 28 mei 1949 in Apeldoorn, in een klooster van de broeders Penitenten aldaar.